

have gennem Livrente, Legat, Pension eller lignende, ligesom ogsaa Brug af Bolig, for saa vidt Værdien heraf samt af den private Understøttelse, der maatte have, tilsammen ikke overstiger 100 Kr. aarlig.

§ 3.

Til den i § 1 nævnte Lovs § 5, sidste Stykke, føjes følgende Punktum: For saa vidt der derved paaføres Kommunen Udgift, bliver denne at refundere efter Reglerne i §§ 7 og 9.

§ 4.

Efter § 7 i den i § 1 nævnte Lov indsættes følgende ny § 8:

Den Alderdomsunderstøttelse, en Person har oppebaaret, kan af vedkommende Kommune fordres erstattet, saavel af ham selv i levende Live som i hans Dødsbo, naar det oplyses, at paagældende i den af ham fremsatte Begæring om Alderdomsunderstøttelse har meddelt væsentlig urigtige Oplysninger om sine Indtægter eller sin Formue.

§ 5.

Nævnte Lovs § 9, 1ste Stykke, affattes saaledes:

Af Kommunernes Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen tilskyder Statskassen Halvdelen.

§ 6.

Indenrigsministeren bemyndiges til samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse at lade Lov af 9de April 1891 Nr. 69, ændret saaledes som Lov af 7de April 1899 Nr. 67 og nærværende Lov medføre det, optrykke og bekendtgøre som „Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet“.

H. Matzen.

Holger Petersen.